

"הרעת תנאי מאסר לסרבן גט" שלמה-משה עמאר, שלמה דיכובסקי, עזרא בר שלום

סרבן גט שהושם בכלא מסוים, וזה לא משפיע עליו מאומה, יש להעבירו לכלא אחר, וכן למנוע ממנו את ההטבות שיש לשומרי תו"מ בכלא.

נקטנו כלפי המערער בכל הצעדים האפשריים, על מנת להביאו למתן גט. המערער נדון למאסר 5 שנים. הושבנו אותו בבידוד. נקטנו כלפיו בכל צעדי ההגבלה המפורטים בחוק כלפי אסיר. וכל זאת, ללא הועיל.

המערער לועג לכל חוק, ומצהיר כי הבידוד מהווה את התגשמות מאוייו להיות לבד. אין בידינו דרך אפקטיבית, בכדי לאלץ את המערער לתת גט, ואנו נאלצים לנקוט בדרך לא שיגרתית.

המערער מרצה את מאסרו בכלא רימונים, שם התרגל לתנאי הכלא, והוא מרגיש את עצמו בנוח. במצב הקיים הוא מעדיף להמשיך ולשבת עוד ועוד. אנו פונים לנציבות בתי הסוהר להעביר את המערער לבית כלא אחר (כלא איילון לדוגמא), שבו יאלץ לעבור מחדש את חבלי הקליטה, ושתנאי המאסר שם יכבידו עליו. המערער אינו נחשב בעינינו כאדם שומר מצוות, עקב סרבנותו העיקשת לתת גט, יש למנוע ממנו כל פריווילגיה בעניני דת, כולל ריצוי המאסר באגף תורני, וקבלת מזון בהכשר מיוחד.

אנו מצווים בזה על הושבת המערער בבידוד למשך 14 יום. בתום 7 ימים לאחר מכן, יובא המערער לבית דינו בכל יום ראשון בשבוע. ניתן בזה צו לשלטונות בית הסוהר, להביא את המערער לבית הדין הגדול בכל יום ראשון בשבוע החל מתאריך כ"ג אדר ב' תשס"ה (3/4/05). כמו כן, אנו מורים לשלטונות בית הסוהר להכביד את תנאי מאסרו של המערער ככל האפשר, כולל הושבתו בבית כלא שתנאי המאסר בו קשים. שלטונות בית הסוהר יראו בצו זה הוראה קבועה להביא את המערער לבית דינו מידי יום ראשון בשבוע, החל מן התאריך האמור.

בית הדין הרבני הגדול ירושלים

ניתן ביום י"ג אדר א' תשס"ה (22/02/2005)